

РЕШЕНИЕ

№ 1618

гр. София, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 05.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **11946** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС) и е образувано по жалба на М. С. И., ЕГН: [ЕГН], лишен от свобода, изгърпяващ наказанието си в ЗОЗТ „К.“, 4-та група, 2-ро спално помещение, действащ чрез пълномощник адв. П. Г., срещу ЗАПОВЕД № Л-5053/2 от 05.12.2023г., издадена от Главния директор на Главна Дирекция "Изпълнение на наказанията" към Министерство на Правосъдието, с която е наредено М. С. И. да бъде приведен в затвора [населено място] за доизгърпяване на наложеното наказание. Жалбоподателят счита, че обжалваната заповед е издадена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, в нарушение на материалния закон, при неизяснена фактическа обстановка, при липса на мотиви и в противоречие на целите на закона, поради което прави искане съдът да я отмени. Конкретните оплаквания са следните: обжалваната заповед била издадена един ден преди постановеното прекъсване изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ на лишения от свобода М. С. И. за срок от 25 дни, считано от 06.12.2023г., с Постановление, издадено от прокурор при СГП по пр.пр. № П-230/2018г. по описа на СГП, което било наложено от нуждата от лечение. Актуалното здравословно състояние на жалбоподателя не било обсъдено в заповедта. Сочените като основания за издаване на заповедта заповеди за наложени дисциплинарни наказания не били влезли в сила към момента на издаване на заповедта. Заповедта не съдържала

самостоятелни мотиви за нуждата от преместване, а възпроизвеждала мотивите на Заповед № 414/13.10.2023г., която била отменена от съда. Оспорва се констатацията за промяна в поведението на лишения от свобода, възразява се, че не съобразен адресът на близките му – съпругата и децата му. По тези подробно развити съображения се иска от съда да отмени заповедта. Претендират се разноските по делото и присъждане на адвокатски хонорар. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не е доведен по медицински причини, представлява се от Г., която поддържа жалбата и моли заповедта да бъде отменена.

Ответникът – Главният директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", не се ангажира със становище по делото.

Административен съд – София-град, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбоподателят е лице лишено от свобода, което към момента на издаване на оспорената заповед изтърпява наказанието си в ЗОЗТ „К.“. Разпределен е в 4-та група, 2-ро спално помещение.

Оспорената заповед № Л – 5053/2 от 05.12.2023г. е издадена от Главния директор на Главна Дирекция "Изпълнение на наказанията" към Министерство на Правосъдието по предложение на началника на Затвора – [населено място]. С нея е наредено М. С. И. „да бъде приведен в затвора [населено място] за доизтърпяване на наложеното наказание“, т.е. постановено е преместване на лицето от един затвор в друг. За правното основание за издаване на заповедта е посочен чл. 62, ал.1, т. 4 от ЗИНЗС. Фактическите основания за издаване на заповедта преповтарят тези в предложението и могат да се обобщят в три групи: 1. през втората половина на настоящата 2023 г. била налице рязка и негативна промяна в поведението на лишения от свобода И., изразила се в сериозно нарушение на реда, по повод на което е издадена заповед № 414 от 13.10.2023г. за налагане на дисциплинарно наказание; 2. лишеният от свобода многократно нарушавал установения ред и законовите норми, за което са му налагани дисциплинарни наказания, като само за 2023г. те били 6 – посочени са заповедите, с които е наложена дисциплинарно наказание; 3. Обобщено е, че лишеният от свобода системно, грубо и целенасочено нарушава ЗИНЗС и ППЗИНЗС, поставяйки се над законовите ограничения, наложени му с присъдата,

която изтъпява в условията на закрит тип. Добавено е, че по време на извършваните от него дисциплинарни нарушения, същият оказва психически в натиск на други лишени от цел манипулиране на факти и обстоятелства, неизгодни за него и целящи оневиняването му. Поведението му било на изявен негативен лидер в субкултурата. Доверителният контакт с „инспектора СДВР“ бил прекъснат поради крайния негативизъм на И., което възпрепятствало успешната му ресоциализация. При изготвената атестация в началото на 2023г. оценката на риска от рецидив била занижена от първоначалните си високи стойности от 92г. до също високите – 80г. Налице били множество дефицити „в установените проблемни зони“, които са изчерпателно описани.

Във връзка със сочените фактически основания за издаване на заповедта, по делото се установи следното:

По отношение на първата група: Заповед № 414 от 13.10.2023г. за налагане на дисциплинарно наказание е отменена с влязло в сила на 23.11.2023г. съдебно решение по адм. д. № 9966/2023г.

По отношение на втората третата група обстоятелства: за нито една от посочените заповеди за налагане на дисциплинарни наказания по делото не са представени доказателства, че към момента на издаване на оспорената заповед е била влязла в сила. Част от тях са подлежали на оспорване по административен ред, други – по съдебен. Заповед №164 от 06.10.2023г. е отменена с влязло в сила на 22.11.2023г. решение по адм. д. № 10071/2023г.

По отношение на третата група фактически основания – твърдените обстоятелства не се установяват по какъвто и да било начин с представените в преписката доказателства, които се свеждат до цитираните по-горе заповеди за налагане на дисциплинарни наказания, заповеди за награждаване на лишения от свобода от Началника на ЗОЗТ „К.“, предложението на началника на затвора – [населено място] за издаване на заповед за преместване на лишения от свобода и докладната записка от инспектор СДВР на 4та група, която е възпроизведена изцяло в предложението за издаване на заповед за преместване. Докладната записка по

съществува си не е официален свидетелстващ документ и изложените в нея обстоятелства подлежат на доказване. В тази връзка от страна на ответника по делото не са ангажирани каквито и да било доказателства. Процесуалната пасивност е проявена въпреки дадените от съда указания във връзка с доказателствената тежест.

По искане на жалбоподателя по делото са разпитани двама свидетели, от чиито показания не може да се установи наличието на което и да е от сочените от административния орган основания за издаване на заповедта. Показанията са непротиворечиви, потвърждават се от безспорни по делото писмени доказателства – заповедите за награждаване на лишения от свобода и заповедта за освобождаването му от работа, която от своя страна е отменена със съдебно решение от 29.12.2023г., постановено по адм.д. № 9316 по описа за 2023г., поради което съдът ги кредитира като достоверни.

Въз основа на горната фактическа обстановка, от правна страна съдът прави следните изводи:

Производството по делото е допустимо, доколкото жалбата е подадена от адресата на оспорената заповед в законоустановения срок.

Съгласно чл. 62, ал. 1, т. 4 от ЗИНЗС преместването на лишени от свобода от един затвор в друг се извършва със заповед на главния директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" по предложение на началника на затвора при възникване на психологическа несъвместимост, конфликти със служители или лишени от свобода-пострадали или близки на пострадалите от извършеното престъпление, или при наличието на други важни съображения, свързани с ресоциализацията, с безопасността на лицето и сигурността в местата за лишаване от свобода.

При тази правна рамка съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на съществени процесуални нарушения, но при пълна липса на годни фактически основания. По делото не се установи да е налице психологическа несъвместимост, конфликти със служители или лишени от

свобода-пострадали или близки на пострадалите от извършеното престъпление, или при наличието на други важни съображения, свързани с ресоциализацията, с безопасността на лицето и сигурността в местата за лишаване от свобода. Налице са само твърдения в тази насока от страна на административния орган, като преповтарянето им от докладната записка на инспектора до директора на затвора в предложението на директора на Затвора за издаване на заповед за преместване не е доказателство или доказателствено средство за установяване наличието на тези обстоятелства. Заповедта е материалнонезаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

Предвид изложеното, жалбата се явява основателна, като заповедта следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за разноски от страна на жалбоподателя за държавна такса и адвокатско възнаграждение. Представени са доказателства за платена държавна такса в размер на 10лв. По делото е представен и договор за правна защита и съдействие, в който е посочено, че услугата се дава при условията на чл. 38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата, т.е. безплатно. Съгласно чл. 38, ал.1, т.2 от ЗА адвокатът може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на материално затруднени лица, като алинея 2 на същия текст предвижда, че ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал.2 и осъжда другата страна да го заплати. В случая са налице предпоставките по чл. 38, ал. 2 ЗА и на адвоката, оказал безплатна правна помощ следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размера, определен в наредбата по чл. 36, ал. 2 ЗА, а именно 1000лв., на основание чл. 8, ал.3 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, Административен съд – София –град, петнадесети състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. С. И., ЕГН: [ЕГН], лишен от свобода, изтърпяващ наказанието си в ЗОЗТ „К.“, 4-та група, 2-ро спално помещение, действащ чрез пълномощник адв. П. Г., ЗАПОВЕД № Л -5053/2 от 05.12.2023г., издадена от Главния директор на Главна Дирекция "Изпълнение на наказанията" към Министерство на Правосъдието, с която е наредено М. С. И. да бъде приведен в затвора [населено място] за доизтърпяване на наложеното наказание.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказания“ да заплати на М. С. И., ЕГН: [ЕГН], лишен от свобода, изтърпяващ наказанието си в ЗОЗТ „К.“, 4-та група, 2-ро спално помещение, действащ чрез пълномощник адв. П. Г., разноси по делото за държавна такса в размер на 10лв.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказания“ да заплати на адв. П. Г. сумата в размер на 1000лв., представляваща адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция.

Решението е окончателно, на основание чл. 62, ал. 3 от ЗИНЗС.

СЪДИЯ: